

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

รูปแบบการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นวิจัยหาความสัมพันธ์เชิงทำนาย (Predictive Correlational Research) เพื่อการหาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการป้องกันโรคเอดส์ของผู้ต้องขังชายในเรือนจำเขต 2 โดยมีวิธีการดำเนินการวิจัยดังนี้

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ เป็นผู้ต้องขังเด็ดขาดชาย อายุ 18 ปี ขึ้นไป ในเรือนจำ ทณฑสถาน ที่อยู่ในเขต 2 ซึ่งอยู่กระจายในเรือนจำและทณฑสถาน ได้แก่ เรือนจำจังหวัดจันทบุรี ทณฑสถานเป็ดทุ่งเบญจา จังหวัดจันทบุรี เรือนจำกลางฉะเชิงเทรา เรือนจำกลางชลบุรี เรือนจำชั่วคราวบ้านบึง ชลบุรี เรือนจำพิเศษพัทยา เรือนจำจังหวัดตราด, เรือนจำชั่วคราวเขาระกา จังหวัดตราด เรือนจำจังหวัดนครนายก เรือนจำจังหวัดปราจีนบุรี ทณฑสถานเป็ดบ้านเนินสูง จังหวัดปราจีนบุรี เรือนจำกลางระยอง ทณฑสถานเป็ดหัวไผ่ จังหวัดระยอง เรือนจำจังหวัดสระแก้ว และเรือนจำอำเภอกบินทร์บุรี รวม 14 แห่ง ประมาณ 7,719 คน

กลุ่มตัวได้แก่ผู้ต้องขังเด็ดขาดชาย อายุ 18 ปี ที่อยู่ในเรือนจำและทณฑสถานเขต 2 จำนวน 380 คน โดยมีการคำนวณกลุ่มตัวอย่างโดยใช้สูตร (Yamane, 1973 อ้างถึงใน บุญใจ ศรีสถิตนรากร, 2550) ซึ่งยอมให้เกิดความคลาดเคลื่อนได้ร้อยละ 5 ดังนี้

การคำนวณขนาดตัวอย่าง

$$\text{สูตร} \quad n = \frac{N}{1 + N(e^2)}$$

เมื่อ n = ขนาดตัวอย่าง

N = ขนาดของประชากร

e = ความคลาดเคลื่อนร้อยละ 5

แทนค่าสูตร

$$\begin{aligned} n &= \frac{7,719}{1 + 7,719 (0.05^2)} \\ &= 380 \end{aligned}$$

แต่เพื่อป้องกันความไม่สมบูรณ์ของการตอบแบบสอบถามจึงเพิ่มกลุ่มตัวอย่างอีกร้อยละ 10 คือ 38 ราย ดังนั้นขนาดกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ จำนวน 418 ราย และได้แจกแบบสอบถามให้แก่กลุ่มตัวอย่างรวมทั้งหมด 418 ฉบับ เก็บรวบรวมแบบสอบถามคืนได้ทั้งสิ้น 418 ฉบับ พบมีแบบสอบถามที่ไม่สมบูรณ์ จำนวน 11 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 2.64 ผู้วิจัยจึงคัดแบบสอบถามดังกล่าวออกไม่นำมาวิเคราะห์ จึงเหลือแบบสอบถามที่นำมาวิเคราะห์ทั้งสิ้น 407 ราย

การสุ่มกลุ่มตัวอย่าง

1. จำแนกเรือนจำและทัณฑสถานในเขต 2 ตามประเภทของเรือนจำ ซึ่งกำหนดตามระเบียบกรมราชทัณฑ์ ได้ดังนี้ ประเภทเรือนจำกลาง มี 3 แห่ง ประเภทเรือนจำพิเศษมี 1 แห่ง ประเภทเรือนจำจังหวัด มี 4 แห่ง ประเภทเรือนจำอำเภอ มี 1 แห่ง ประเภททัณฑสถานเปิด มี 3 แห่ง ประเภทเรือนจำชั่วคราว มี 2 แห่ง และเลือกตัวแทนของประเภทเรือนจำโดยการจับฉลาก ดังตามตารางที่ 1

ตารางที่ 1 รายชื่อเรือนจำและทัณฑสถาน ในเขต 2

ประเภทเรือนจำ	เรือนจำและทัณฑสถาน	ตัวแทนประเภทเรือนจำ
เรือนจำกลาง	เรือนจำกลางชลบุรี เรือนจำกลางฉะเชิงเทรา เรือนจำกลางระยอง	เรือนจำกลางชลบุรี
เรือนจำจังหวัด	เรือนจำจังหวัดจันทบุรี เรือนจำจังหวัดนครนายก เรือนจำจังหวัดปราจีนบุรี เรือนจำจังหวัดสระแก้ว	เรือนจำจังหวัดปราจีนบุรี เรือนจำจังหวัดสระแก้ว
เรือนจำอำเภอ	เรือนจำอำเภอกบินทร์บุรี	เรือนจำอำเภอกบินทร์บุรี
เรือนจำชั่วคราว	เรือนจำชั่วคราวบ้านบึง เรือนจำชั่วคราวเขาระกำ	เรือนจำชั่วคราวบ้านบึง
เรือนจำพิเศษ	เรือนจำพิเศษพัทยา	เรือนจำพิเศษพัทยา
ทัณฑสถานเปิด	ทัณฑสถานเปิดทุ่งเบญจา ทัณฑสถานเปิดบ้านเนินสูง ทัณฑสถานเปิดห้วยโป่ง	ทัณฑสถานเปิดบ้านเนินสูง

2. คำนวณจำนวนผู้ต้องขังตามสัดส่วนได้จำนวนตัวแทนผู้ต้องขังในแต่ละเรือนจำ ตาม

ตารางที่ 2

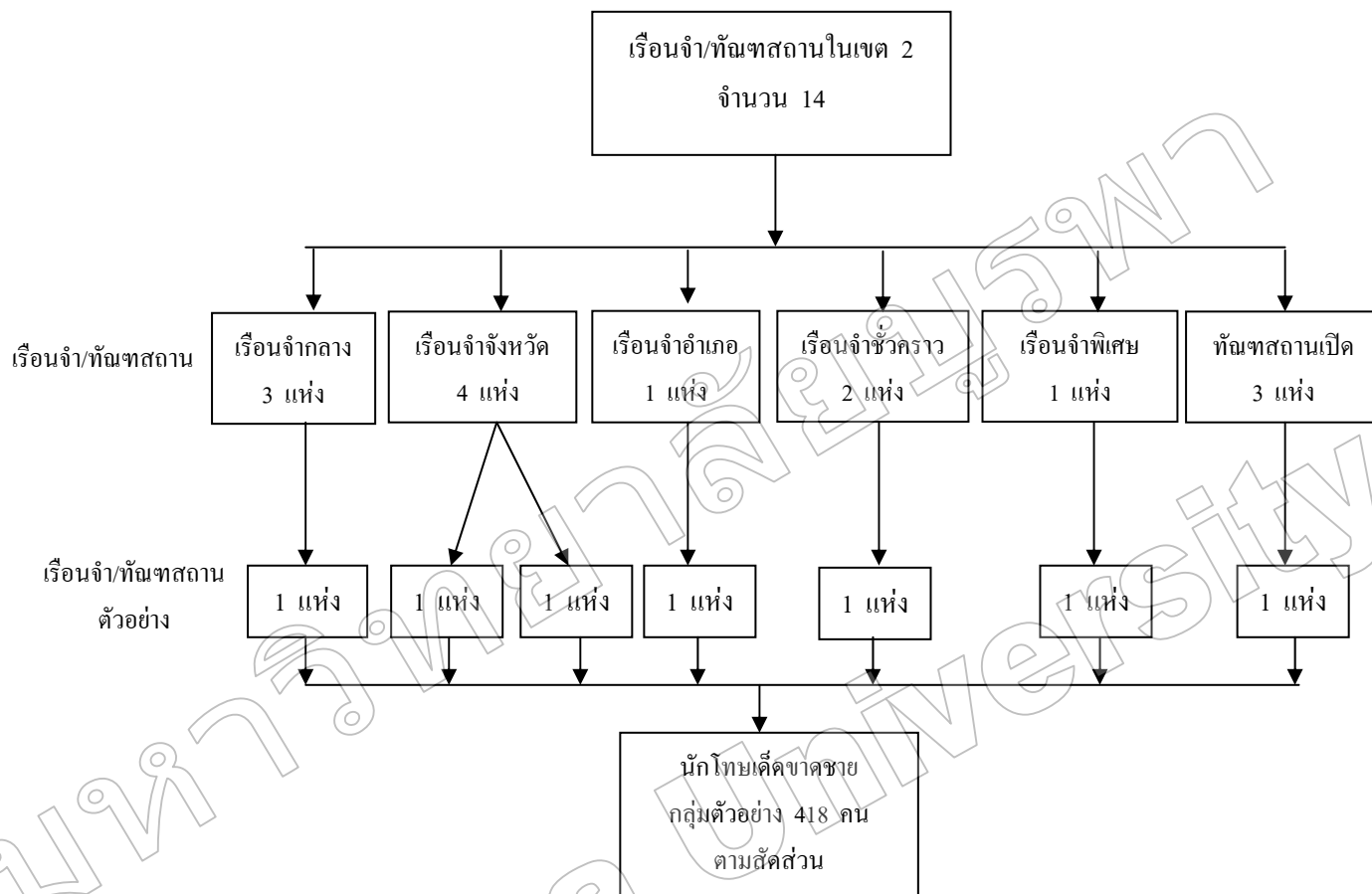
ตารางที่ 2 จำนวนผู้ต้องขังเด็ดขาดและกลุ่มตัวอย่าง

ประเภทเรือนจำ	ตัวแทนประเภทเรือนจำ	จำนวนนักโทษ ชายเด็ดขาด	จำนวนนักโทษชายเด็ดขาด กลุ่มตัวอย่าง
เรือนจำกลาง	เรือนจำกลางชลบุรี	2,370	211
เรือนจำจังหวัด	เรือนจำจังหวัดปราจีนบุรี	481	43
	เรือนจำจังหวัดสระแก้ว	488	44
เรือนจำอำเภอ	เรือนจำอำเภอกบินทร์บุรี	326	29
เรือนจำชั่วคราว	เรือนจำชั่วคราวบ้านบึง	33	3
เรือนจำพิเศษ	เรือนจำพิเศษพัทยา	912	81
ทัณฑสถานเปิด	ทัณฑสถานเปิดบ้านเนินสูง	75	7
รวม	7	4,685	418

3. สุ่มเลือกผู้ต้องขังของแต่ละเรือนจำ โดยวิธีการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) โดยการนำรายชื่อผู้ต้องขังทั้งหมดในเรือนจำ ทัณฑสถานที่เป็นตัวแทน จับฉลากให้ได้ตามจำนวนนักโทษเด็ดขาดกลุ่มตัวอย่าง

4. หลังจากนั้นมอบหมายให้เจ้าหน้าที่ประจำเรือนจำและทัณฑสถาน นำผู้ต้องขังที่สุ่มได้มายังสถานพยาบาลของเรือนจำ ซึ่งจัดไว้เป็นสถานที่นั่งตอบแบบสอบถาม โดยให้เข้ามานั่งตอบแบบสอบถามคราวละ 20 คน จนครบตามจำนวนที่สุ่มได้

ขั้นตอนการสุ่มตัวอย่าง

ภาพที่ 4 ขั้นตอนการสุ่มตัวอย่าง

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้ เป็นแบบสอบถาม ซึ่งแบ่งออกเป็น 4 ส่วนดังนี้

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไป

ประกอบด้วย ได้แก่ อายุ รสนิยมทางเพศ สถานภาพสมรส ระยะเวลาต้องโทษ จำนวนครั้งต้องโทษ ประสบการณ์สักระหว่างต้องโทษ ประสบการณ์การดัดแปลง ตกแต่งอวัยวะเพศก่อนต้องโทษ โดยใช้คำถามปลายเปิด จำนวน 7 ข้อ

ส่วนที่ 2 การรับรู้เกี่ยวกับโรคเอดส์

ผู้วิจัยดัดแปลงมาจากแบบสอบถามของ รองศาสตราจารย์ ดร.รัตนศิริ ทาโต และคณะ (2003) ซึ่งประกอบด้วย 3 ด้าน คือ

1. การรับรู้ถึงโอกาสเสี่ยงของการเป็นโรคเอดส์ จำนวน 6 ข้อ คำตอบมีลักษณะเป็นมาตรวัดแบบลิเคิร์ต (Likert Scale) 5 ระดับ ได้แก่ ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง ไม่เห็นด้วย ไม่แน่ใจ เห็นด้วย เห็นด้วยอย่างยิ่ง ให้ตอบได้เพียงคำตอบเดียว เกณฑ์การให้คะแนน

ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	ให้เป็น 1 คะแนน
ไม่เห็นด้วย	ให้เป็น 2 คะแนน
ไม่แน่ใจ	ให้เป็น 3 คะแนน
เห็นด้วย	ให้เป็น 4 คะแนน
เห็นด้วยอย่างยิ่ง	ให้เป็น 5 คะแนน

ในการแปลผลค่าเฉลี่ยระดับการรับรู้โอกาสเสี่ยงของการเป็นโรคเอดส์ ให้เกณฑ์ 3 ระดับ ด้วยวิธีอิงกลุ่ม (วิเชียร เกตุสิงห์, 2538) โดยคะแนนอยู่ในช่วงระหว่าง 6-30

6-14 คะแนน	หมายถึง	รับรู้ว่าคุณเสี่ยงต่อการติดเชื้อโรคเอดส์ น้อย
15-22 คะแนน	หมายถึง	รับรู้เสี่ยงปานกลาง
23-30 คะแนน	หมายถึง	รับรู้ว่าคุณเสี่ยงต่อการติดเชื้อโรคเอดส์มาก

2. การรับรู้ถึงประโยชน์ของการป้องกันโรคเอดส์ จำนวน 7 ข้อ คำตอบมีลักษณะเป็นมาตรวัดแบบลิเคิร์ต (Likert Scale) 5 ระดับ ได้แก่ ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง ไม่เห็นด้วย ไม่แน่ใจ เห็นด้วย เห็นด้วยอย่างยิ่ง ให้ตอบได้เพียงคำตอบเดียว เกณฑ์การให้คะแนน

ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	ให้เป็น 1 คะแนน
ไม่เห็นด้วย	ให้เป็น 2 คะแนน
ไม่แน่ใจ	ให้เป็น 3 คะแนน
เห็นด้วย	ให้เป็น 4 คะแนน
เห็นด้วยอย่างยิ่ง	ให้เป็น 5 คะแนน

ในการแปลผลค่าเฉลี่ยระดับการรับรู้ประโยชน์ ของการป้องกันโรคเอดส์ ให้เกณฑ์ 3 ระดับ ด้วยวิธีอิงกลุ่ม (วิเชียร เกตุสิงห์, 2538) โดยคะแนนอยู่ในช่วงระหว่าง 7-35

7-16 คะแนน	หมายถึง	การรับรู้ประโยชน์ของการปฏิบัติตนเพื่อการป้องกันโรคเอดส์น้อย
17-25 คะแนน	หมายถึง	การรับรู้ประโยชน์ของการปฏิบัติตนเพื่อการป้องกันโรคเอดส์ปานกลาง

26-35 คะแนน

หมายถึง การรับรู้ประโยชน์ของการปฏิบัติตนเพื่อการ
ป้องกันโรคเอดส์มาก

3. การรับรู้ถึงอุปสรรคของการป้องกันโรคเอดส์ จำนวน 10 ข้อ คำถาม คำถาม
ลักษณะเป็นมาตรวัดแบบลิเคิร์ต (Likert Scale) 5 ระดับ ได้แก่ ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง ไม่เห็นด้วย
ไม่แน่ใจ เห็นด้วย เห็นด้วยอย่างยิ่ง ให้ตอบได้เพียงคำตอบเดียว เกณฑ์การให้คะแนน

ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง

ให้เป็น 1 คะแนน

ไม่เห็นด้วย

ให้เป็น 2 คะแนน

ไม่แน่ใจ

ให้เป็น 3 คะแนน

เห็นด้วย

ให้เป็น 4 คะแนน

เห็นด้วยอย่างยิ่ง

ให้เป็น 5 คะแนน

ในการแปลผลค่าเฉลี่ยระดับการรับรู้อุปสรรค ของการป้องกันโรคเอดส์ ให้เกณฑ์
3 ระดับ ด้วยวิธีอิงกลุ่ม (วิเชียร เกตุสิงห์, 2538) โดยคะแนนอยู่ในช่วงระหว่าง 13-50 ดังนี้

13-25 คะแนน

หมายถึง การรับรู้อุปสรรคของการปฏิบัติตนเพื่อการ
ป้องกันโรคเอดส์น้อย

26-37 คะแนน

หมายถึง การรับรู้อุปสรรคของการปฏิบัติตนเพื่อการ
ป้องกันโรคเอดส์ปานกลาง

38-50 คะแนน

หมายถึง การรับรู้อุปสรรคของการปฏิบัติตนเพื่อการ
ป้องกันโรคเอดส์มาก

4. การรับรู้ความสามารถของตนเองในการป้องกันโรคเอดส์ แบบสอบถามการรับรู้
ความสามารถของตนเองในการป้องกันตนเอง จำนวน 7 ข้อ คำถามลักษณะมาตรวัดแบบลิเคิร์ต
(Likert Scale) 5 ระดับ ได้แก่ ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง ไม่เห็นด้วย ไม่แน่ใจ เห็นด้วย เห็นด้วย
อย่างยิ่ง ให้ตอบได้เพียงคำตอบเดียว เกณฑ์การให้คะแนน

ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง

ให้เป็น 1 คะแนน

ไม่เห็นด้วย

ให้เป็น 2 คะแนน

ไม่แน่ใจ

ให้เป็น 3 คะแนน

เห็นด้วย

ให้เป็น 4 คะแนน

เห็นด้วยอย่างยิ่ง

ให้เป็น 5 คะแนน

ในการแปลผลค่าเฉลี่ยระดับการรับรู้ความสามารถของตนเองในการป้องกันโรคเอดส์ ให้เกณฑ์ 3 ระดับ โดยคะแนนอยู่ในช่วงระหว่าง 8 - 35 ดังนี้

8-17 คะแนน หมายถึง การรับรู้ความสามารถของตนเองในการป้องกัน โรคเอดส์น้อย

18-26 คะแนน หมายถึง การรับรู้ความสามารถของตนเองในการป้องกัน โรคเอดส์ปานกลาง

27-35 คะแนน หมายถึง การรับรู้ความสามารถของตนเองในการป้องกัน โรคเอดส์มาก

ส่วนที่ 3 ความรู้เกี่ยวกับโรคเอดส์

แบบทดสอบความรู้เกี่ยวกับโรคเอดส์ซึ่งเป็นคำถามความรู้เกี่ยวกับโรคเอดส์ซึ่ง ดัดแปลงมาจากแบบทดสอบความรู้ของ Thato et al. (2003) มี จำนวน 21 ข้อ คำถามแต่ละข้อ มีลักษณะการวัด ได้แก่ ผิด ถูก คะแนนสูงสุด เท่ากับ 21 คะแนน และต่ำสุด เท่ากับ 0 คะแนน ให้ตอบได้เพียงคำตอบ ถ้าตอบถูกให้คะแนน 1 ตอบผิดให้ 0 การแปลผลคะแนนโดย พิจารณาตามเกณฑ์ของบลูม (Bloom, 1968 อ้างถึงใน บุญชม ศรีสะอาด และบุญส่ง นิลแก้ว, 2535)

ผู้ที่ได้คะแนนความรู้เกี่ยวกับโรคเอดส์สูงกว่า หรือเท่ากับ ร้อยละ 80 (16.8 คะแนน) ถือว่ามีความรู้มาก

ผู้ที่ได้คะแนนความรู้เกี่ยวกับ โรคเอดส์สูงกว่า หรือเท่ากับร้อยละ 50 ถึงร้อยละ 79 (10.5 -16.59 คะแนน) ถือว่ามีความรู้ปานกลาง

ผู้ที่ได้คะแนนความรู้เกี่ยวกับโรคเอดส์ต่ำกว่า ร้อยละ 50 (10.5 คะแนน) ถือว่ามีความรู้่น้อย

ส่วนที่ 4 พฤติกรรมการป้องกันโรคเอดส์

แบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นจากการทบทวนวรรณกรรม โดยแบ่งเป็นพฤติกรรมการ ป้องกันโรคเอดส์ ด้านการดำเนินชีวิต และพฤติกรรมการป้องกันโรคเอดส์ ด้านเพศสัมพันธ์ ดังนี้

พฤติกรรมการป้องกันโรคเอดส์ ด้านการดำเนินชีวิต มีข้อคำถาม 6 ข้อ ลักษณะแบบ วัดเป็นมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 3 ระดับ โดยให้ผู้ตอบเลือกตอบเพียงข้อใดข้อ หนึ่งตามความเป็นจริง

เกณฑ์การให้คะแนน

ปฏิบัติเป็นประจำ	ให้เป็น	2 คะแนน
ปฏิบัติบางครั้ง	ให้เป็น	1 คะแนน
ไม่เคยปฏิบัติเลย	ให้เป็น	0 คะแนน

ในการแปลผลค่าเฉลี่ยระดับพฤติกรรมการป้องกันโรคเอดส์ ด้านการดำเนินชีวิต ให้
เกณฑ์ 3 ระดับ โดยคะแนนอยู่ในช่วงระหว่าง 0-12

0-4 คะแนน หมายถึง พฤติกรรมการป้องกันโรคเอดส์น้อย

5-8 คะแนน หมายถึง พฤติกรรมการป้องกันโรคเอดส์ปานกลาง

9-12 คะแนน หมายถึง พฤติกรรมการป้องกันโรคเอดส์ดี

พฤติกรรมในการป้องกันโรคเอดส์ ด้านเพศสัมพันธ์ มีข้อคำถาม 8 ข้อ ลักษณะแบบวัด
เป็น 3 ระดับ โดยให้ผู้ตอบเลือกตอบเพียงข้อใดข้อหนึ่งตามความเป็นจริง

เกณฑ์การให้คะแนน

ปฏิบัติเป็นประจำ	ให้เป็น	2 คะแนน
ปฏิบัติบางครั้ง	ให้เป็น	1 คะแนน
ไม่เคยปฏิบัติเลย	ให้เป็น	0 คะแนน

ในการแปลผลค่าเฉลี่ยระดับพฤติกรรมในการป้องกันโรคเอดส์ ด้านเพศสัมพันธ์ ให้เกณฑ์
3 ระดับ โดยคะแนนอยู่ในช่วงระหว่าง 0-16

0-5 คะแนน หมายถึง พฤติกรรมการป้องกันโรคเอดส์น้อย

6-10 คะแนน หมายถึง พฤติกรรมการป้องกันโรคเอดส์ปานกลาง

11-16 คะแนน หมายถึง พฤติกรรมการป้องกันโรคเอดส์มาก

การตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือ

1. ผู้วิจัยนำเครื่องมือที่สร้างขึ้นให้อาจารย์ที่ปรึกษา ตรวจสอบ และแก้ไขเนื้อหา
2. นำเครื่องมือไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 5 ท่าน จากกรมราชทัณฑ์ 2 ท่าน จาก
ภาควิชาการพยาบาลชุมชน คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา 2 ท่าน และจากคณะ
สาธารณสุขศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา จำนวน 1 ท่าน เพื่อให้ผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบความตรง
เนื้อหา (Content Validity)
3. หลังจากที่ได้รับการพิจารณาจากผู้ทรงคุณวุฒิแล้ว ผู้วิจัยนำเครื่องมือกลับมาปรับปรุง
แก้ไขร่วมกับอาจารย์ที่ปรึกษาโดยถือเกณฑ์ยอมรับความตรงตามเนื้อหา (Content Validity Index)
ในแต่ละรายด้าน ดังนี้

- 3.1 การรับรู้โอกาสเสี่ยงของการเป็นโรคเอดส์ ได้ค่าความตรงตามเนื้อหา เท่ากับ .80
- 3.2 การรับรู้ประโยชน์ของการป้องกันโรคเอดส์ ได้ค่าความตรงตามเนื้อหา เท่ากับ .85
- 3.3 การรับรู้อุปสรรคของการป้องกันโรคเอดส์ ได้ค่าความตรงตามเนื้อหา เท่ากับ .80
- 3.4 การรับรู้ความสามารถของตนเองในการป้องกันโรคเอดส์ ได้ค่าความตรงตามเนื้อหา เท่ากับ 1
- 3.5 ความรู้เกี่ยวกับโรคเอดส์ ได้ค่าความตรงตามเนื้อหา เท่ากับ 0.86 โดยผู้ทรงคุณวุฒิแนะให้ตัดทิ้งจำนวน 2 ข้อ เนื่องจากมีข้อความที่มีความหมายซ้ำกัน และมีความหมายใกล้เคียงกัน
- 3.6 พฤติกรรมการป้องกันโรคเอดส์ ด้านการใช้ชีวิตประจำวัน ได้ค่าความตรงตามเนื้อหา เท่ากับ .83
- 3.7 พฤติกรรมการป้องกันโรคเอดส์ ด้านเพศสัมพันธ์ ได้ค่าความตรงตามเนื้อหา เท่ากับ .87

4. หลังจากนั้นหาความเที่ยง (Reliability) ผู้วิจัยนำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วไปทดลองใช้ (Try-out) กับผู้ต้องขังเรือนจำอำเภอชัยบาดาล จังหวัดลพบุรี ซึ่งเป็นพื้นที่ใกล้เคียงกับพื้นที่ศึกษา และมีลักษณะทางภูมิศาสตร์ รวมทั้งประเพณีวัฒนธรรม ลักษณะการดำรงชีวิตคล้ายคลึงกัน โดยทำการทดสอบแบบสอบถาม จำนวน 30 ชุด แล้วนำไปหาค่าความเที่ยง (Reliability) โดยใช้วิธี Alpha Coefficient ของ Cronbach ซึ่งได้ความเชื่อมั่นในแต่ละรายด้านดังนี้

- 4.1 การรับรู้ถึงโอกาสเสี่ยงของการเป็นโรคเอดส์ ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .93
- 4.2 การรับรู้ถึงประโยชน์ของการป้องกันโรคเอดส์ ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .80
- 4.3 การรับรู้ถึงอุปสรรคของการป้องกันโรคเอดส์ ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .70
- 4.4 การรับรู้ความสามารถของตนเองในการป้องกันโรคเอดส์ ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .72
- 4.5 ความรู้เกี่ยวกับโรคเอดส์ Kuder-Richardson 20 ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.89
- 4.6 พฤติกรรมการป้องกันโรคเอดส์ โดยรวม ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .77
 - 4.6.1 พฤติกรรมการป้องกันโรคเอดส์ ด้านการใช้ชีวิตประจำวัน ได้ค่าความเชื่อมั่น เท่ากับ .79
 - 4.6.2 พฤติกรรมการป้องกันโรคเอดส์ ด้านเพศสัมพันธ์ ได้ค่าความเชื่อมั่น เท่ากับ .99

การเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูลโดยวิธีการใช้แบบสอบถาม โดยผู้วิจัยและผู้ช่วยเก็บข้อมูลจำนวน 3 คน รวมเป็น 4 คน ซึ่งเป็นพยาบาลวิชาชีพ ที่ได้รับการอบรมและแนะนำให้เข้าใจเกี่ยวกับวัตถุประสงค์ วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูลและรายละเอียดของข้อคำถามทุกข้อ พร้อมทั้งได้ผ่านการอบรมการทดลองเก็บรวบรวมข้อมูลอย่างถูกต้องมาแล้ว ช่วงเวลาที่เก็บข้อมูล ระหว่างวันที่ 12 ตุลาคม พ.ศ. 2553 ถึงวันที่ 30 พฤศจิกายน พ.ศ. 2553 เวลา 9.00-15.00 น. มีรายละเอียดดังนี้

1. ขอความร่วมมือในการทำวิจัย โดยทำหนังสือขอความอนุเคราะห์ในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยบูรพา ถึงอธิบดีกรมราชทัณฑ์
2. ผู้วิจัยชี้แจงรายละเอียดของการทำวิทยานิพนธ์ให้การวิจัย ให้ผู้บัญชาการเรือนจำ ผู้อำนวยการทัณฑสถานฯ เพื่อขอความร่วมมือและอำนวยความสะดวกในการเก็บรวบรวมข้อมูล ตลอดจนขออนุญาตเก็บข้อมูลในพื้นที่เรือนจำ
3. ผู้วิจัยเตรียมผู้ช่วยวิจัย ซึ่งเป็นพยาบาลวิชาชีพ ที่ได้รับการอบรมและแนะนำให้เข้าใจเกี่ยวกับวัตถุประสงค์ วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูลและรายละเอียดของข้อคำถามทุกข้อ พร้อมทั้งได้ผ่านการอบรมการทดลองเก็บรวบรวมข้อมูลอย่างถูกต้องมาแล้ว
4. ผู้วิจัยและผู้ช่วยวิจัยเดินทางไปเรือนจำ ทัณฑสถานฯ ที่สุ่มได้ และขอความร่วมมือจากผู้บัญชาการ ผู้อำนวยการ และเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้อง เพื่อทำการเก็บรวบรวมข้อมูลจาก ตัวแทนผู้ต้องขังที่สุ่มได้
5. จัดสถานที่บริเวณสถานพยาบาลเรือนจำให้ที่นั่งของผู้ตอบแบบสอบถามนั่งห่างกันพอประมาณเพื่อความเป็นส่วนตัว
6. ผู้วิจัย และผู้ร่วมวิจัยชี้แจงข้อมูลเกี่ยวกับวัตถุประสงค์ รายละเอียดการวิจัย และการตอบแบบสอบถามซึ่งเป็นแบบนิรนาม ซึ่งข้อมูลทุกอย่างเก็บไว้เป็นความลับ และนำเสนอผลการวิจัยเป็นภาพรวม โดยผลการวิจัยไม่มีผลกระทบใด ๆ ต่อผู้ตอบแบบสอบถาม
7. เมื่อเก็บรวบรวมข้อมูลเสร็จในแต่ละวัน ผู้วิจัยจะรวบรวม และตรวจสอบความถูกต้องและความสมบูรณ์ทุกชุดและใส่ซองปิดผนึก

การพิทักษ์สิทธิของกลุ่มตัวอย่าง

ผู้วิจัยถือว่าจรรยาบรรณของนักวิจัยเป็นสิ่งที่นักวิจัยต้องคำนึงถึงมากที่สุดเนื่องจากนักวิจัยต้องเก็บรวบรวมข้อมูลต่าง ๆ กับผู้ต้องขังในฐานะผู้ร่วมวิจัย นักวิจัยต้องพิทักษ์สิทธิความเป็นส่วนตัว และการปกปิดความลับของผู้ต้องขัง ผู้วิจัยพิทักษ์สิทธิของผู้ต้องขังทุกราย และต้องผ่านคณะกรรมการจริยธรรมการวิจัย ของมหาวิทยาลัยบูรพา ก่อนการเก็บข้อมูลในกลุ่มตัวอย่าง จึงมีการพิทักษ์สิทธิของกลุ่มตัวอย่าง ดังนี้

1. ทำการแนะนำตัว ให้ข้อมูลสำหรับผู้ตอบแบบสอบถาม เกี่ยวกับวัตถุประสงค์ และรายละเอียดการวิจัยครั้งนี้
2. ชี้แจงให้ผู้ตอบแบบสอบถามว่ามีสิทธิที่จะตอบ หรือ ปฏิเสธการตอบแบบสอบถามได้ทุกกรณี
3. ชี้แจงให้ผู้ตอบแบบสอบถามทราบว่าไม่ต้องระบุชื่อ แบบสอบถามเป็นแบบนิรนาม ข้อมูลทุกอย่างเก็บไว้เป็นความลับ และแบบสอบถามทุกชุดเมื่อผู้วิจัยได้รับจากผู้ตอบแบบสอบถามแล้วใส่ซองปิดผนึกทุกครั้ง และชี้แจงให้ผู้ตอบแบบสอบถามทุกคนทราบว่า จะนำเสนอผลการวิจัยเป็นภาพรวม โดยผลการวิจัยไม่มีผลกระทบใด ๆ ต่อผู้ตอบแบบสอบถาม

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป โดยกำหนดระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และมีขั้นตอนการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

1. ข้อมูลพื้นฐานของกลุ่มตัวอย่าง การรับรู้ถึงโอกาสเสี่ยงของการเป็นโรคเอดส์ การรับรู้ถึงประโยชน์ของการปฏิบัติเพื่อการป้องกันโรคเอดส์ การรับรู้ถึงอุปสรรคของการปฏิบัติตนเพื่อการป้องกันโรคเอดส์ การรับรู้ความสามารถของตนเองในการป้องกันโรคเอดส์ และพฤติกรรมการป้องกันโรคเอดส์ของผู้ต้องขังผู้ต้องขังชายในเรือนจำที่อยู่ในเขต 2 วิเคราะห์ด้วยการแจกแจงความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
2. วิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร ความรู้เกี่ยวกับโรคเอดส์ อายุ ระยะเวลาต้องโทษ จำนวนครั้งต้องโทษ การรับรู้ถึงโอกาสเสี่ยงของการเป็นโรคเอดส์ การรับรู้ถึงความรู้ความแข็งแรงของโรคเอดส์ การรับรู้ถึงผลประโยชน์ของการปฏิบัติเพื่อการป้องกันโรคเอดส์ การรับรู้ถึงอุปสรรคของการปฏิบัติเพื่อการป้องกันโรคเอดส์ การรับรู้ความสามารถของตนเองในการป้องกันโรคเอดส์ กับพฤติกรรมการป้องกันโรคเอดส์ โดยใช้ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ พหุคูณของเพียร์สัน (Pearson's Product Moment Correlation Coefficient) สำหรับสถานภาพสมรสใช้ทดสอบความสัมพันธ์โดยค่า Point Biserial Correlation

3. วิเคราะห์ปัจจัยที่ร่วมทำนายพฤติกรรมการป้องกันโรคเอดส์ รวมทั้งหาลำดับ
ความสำคัญของปัจจัยดังกล่าวโดยใช้การวิเคราะห์ถดถอยพหุแบบขั้นตอน (Stepwise Multiple
Regression Analysis)

มหาวิทยาลัยบูรพา
Burapha University